KARİKATÜR

udağda : Mevsim Kaymaları

an — Ah bu gazeteciler, hep ayağı
anlarla uğraşırlar!..

— Sanat ıztırabının ne demek olduğunu sen bilmezsin..
— Ya! Musikile mi uğraşıyorsun, resimle mi?
— Hayır, kocam ressam da... Yaptığı tabloları bir türlü satamıyor!..

— Nasıl, yeni evin hoşuna gidiyor mu?
— Pek gitmiyor. Yanımızdaki komşular hep kavga ediyorlar..
— Fena mı, eğlenirsin..
— Öyle ama, dillerinden anlamıyorum!..

Bay — Artık senin sakarlığından bıktım, usandım. Evde kırmadığın tabak, fincan kalmadı..
Hizmetçi — Aman bayım, ben kırmasam bayan onları sizin kafanızda kıracak!..

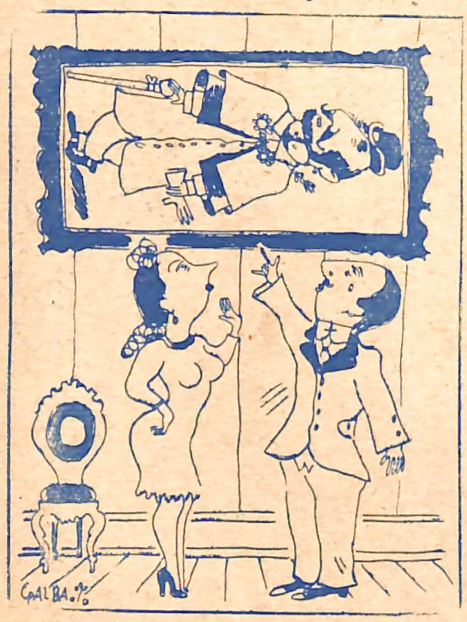

— Zavallı amcacığım sabahtan akşama kadar ayakta dura dura yoruluyor. Onun için geceleri yatırıyorum.

— Gözden öpmek iyi değildir demez miydim ben sana!..

— Yılbaşı gecesi sokağa çıktığım zaman ilk gördüğüm, bir kadındı.
— Onun için herhalde taliin iyi gitmiştir.
— Bilâkis. Çünkü gördüğüm kadın karımdı!..

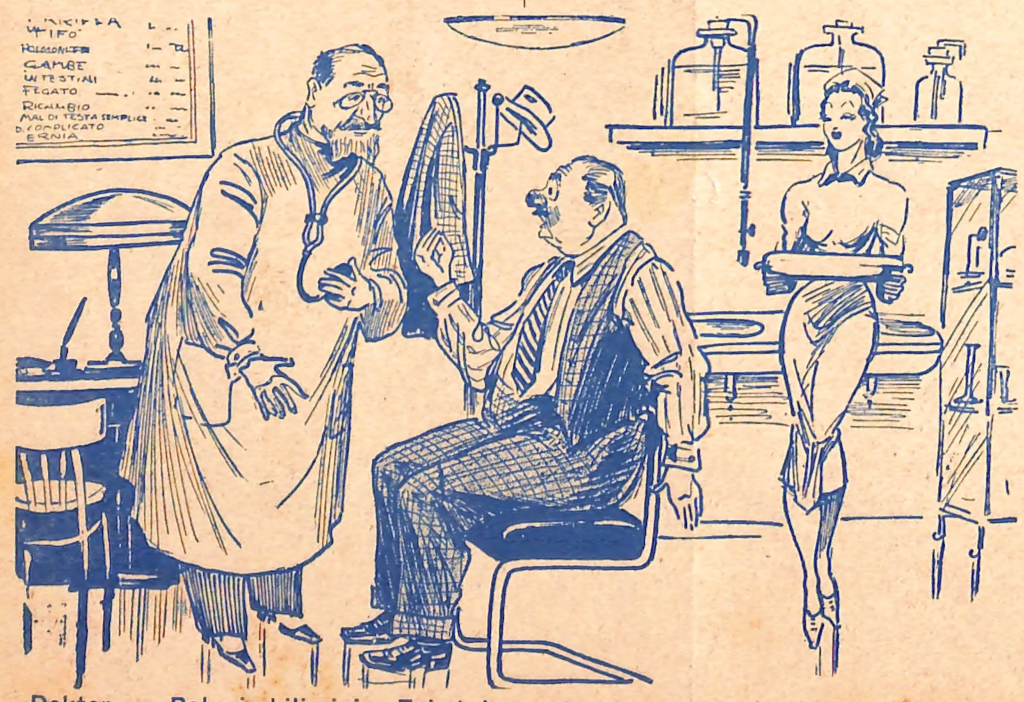

Doktor — Rakı içebilirsiniz. Fakat her yudumdan sonra bir elma yemeniz lâzım.
Hasta — Aman doktor.. Günde iki, üç üz elma nasıl yerim ben!..

— Eyvah! Düelloya davet ettiğim adama kartımı gönderirken ucunu kıvırmayı unuttum!..

No. 161 CİLT: 7 YIL: 4 FİATI 10 KURUŞTUR 26 İKİNCİKANUN 1939

Karikatür

İDAREHANESİ:
İstanbul: Ankara caddesi hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103. Telefon: 23031
Telgraf: İst. KARİKATÜR

Sahibi:
SEDAT SİMAVİ

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye: Seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ VE EDEBÎ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

Büyükada — Şöyle biraz sıkış da yer açalım...
Gülcemal — Hayrola?..
Büyükada — Yakında (Etrüsk) gelecek diyorlar!...

DENİZBANKIN YÜRÜMİYEN GEMİSİ MÜNASEBETİLE:
Kaptanbaşı — Arkamızdan fırtına başladı, yürüyeceğiz demektir!..

DOKTORUN ŞİKÂYETLERİ

BİR doktor arkadaşla konuşuyordum. Bana işsizliğinden şikâyet etti. Şehrin az çok işlek bir yerinde bir muayenehanesi varmış. Fakat buraya kahve içmiye, borç para, yahut işlerine gidemedikleri günler için sahte rapor istemiye gelen dostlardan başka uğrıyan hemen hemen yokmuş. En muntazam ziyaretçisi ayın birinci günü sabahın dokuzunda muayenehanenin kapısından giren ve aylığı almadan gitmiyen mal sahibi imiş.

— Halbuki benim fena bir doktor olmadığımı da bilirsin, diyordu. Gerçi yerli mamulâttanım. Üç beş ay Avrupayı dolaşıp ecnebi malı damgası vurdurmuş değilim. Profesörlük falan gibi bir ünvanım da yok. Fakat muayenehanemden sağ çıkan müşterinin nisbeti katiyen büyük profesörlerinkinden aşağı değildir. Sabahtan akşama kadar kendi kendime oturuyorum, şayet müşteri gelir de beklemek mecburiyetinde kalırsa vakit geçirsin diye aldığım resimli mecmuaları karıştırıyorum, bazan da iskambil falı açıyorum.

Cevap verdim:

— Şu halde meslekdaşlar rekabet yapıyorlar ve tedavi fenninde değilse bile reklâm ve propaganda fenninde senden daha iyi muvaffak oluyorlar.

Doktor acı acı gülümsedi:

— Asıl rekabeti yapan meslekdaşlar değildir, siz gazetecilersiniz.

— Ne münasebet? Bizim aramızda kaçamak suretile muallimlik, muhasiplik, belediye âzalığı vesaire yapanlar vardır ama doktor bilmiyorum.

— Bir kere her gazetenin bir doktoru var. Bu doktor kanserden nasıra kadar her derdin ilâcını mükemmelen sağlık veriyor; yalnız arasıra yarım ağızla ve «Bu gibi hallerde doktora müracaat edilse iyi olur» gibi sözlerle meslekdaşların gönlünü alıyor. Diğer taraftan reçete mecburiyeti de yok. Hangi ilâcı istersen hap veya şişe halinde eczacı ve hattâ manifaturacıdan alıp âfiyetle kullanabilirsin. Maamafih rekabetin asıl büyüğü sizin ilân sayfalarınızdadır. Başlığın iki yanından en sondaki mesul müdür hanesine kadar gazetenin her köşesine dal budak salmış olan resimli ilâç ilânları - köy kalkınması programına mukabil - bir insan kalkınması programı gibidir.

Bu ilâçlar saçlarınızın kökünden ayak parmaklarınızın tırnağına kadar bütün âzalarınızı her türlü dert ve illete karşı sigorta ederler ve vücudü yeni baştan tamir ederek sizi henüz rahmi maderden doğmuş yepyeni bir insan haline getirirler.

Bu ilânlara göre bir düzine ilâç alıp rafa dizdiniz mi, artık size zeval yoktur. Birinin birkaç damlasını avucunuza döküp çıplak kafanızı sıvazladınız mı, derhal saç bitmiye başlar ve başınız birkaç hafta içinde bir sünbül tarlasına döner.

Bir başkası kirpiklerinizi büyütür, dişlerinizi ağartır, keskinleştirir, bir üçüncüsü boğaz, ve dudaklarınızı yumuşatarak sesinizi güzelleştirir.

Bu ilânları coğrafya haritaları büyüklüğünde bir mukavvanın üstüne yanyana yapıştırarak bir levha halinde karşınıza asmalısınız. Artık hekime, hocaya ihtiyacınız kalmamıştır. Onların verdiği fennî direktife göre böbreklerinizi yıkar, karaciğerinizi, mesanenizi temizler, bozuk sinirlerinizi çalgı teli akort eder gibi yeniler ve kurarsınız. Katılaşan damarlarınızı yumuşatır, kanınızın eksilen kırmızı küreciklerini tamamlar, romatizmalarınızı nasır gibi kökünden kazırsınız. Bir yerinizde bir ağrı, sızı, yüreğinizde çarpıntı, midenizde bulantı, karnınızda şişlik, kafanızda sersemlik hissettiniz mi, hiç telâşlanmayın... Onların ânî olarak bıçak gibi kesecek kimya ve tılsım karşınızdaki rafın üstündedir. Filitle tahtakurusu ve sivrisinek öldürür gibi uzviyetinizin düşmanı olan bütün mikropları bunlarla defeder, yepyeni bir insan olursunuz.

Bu ilâçların tesirinden şüphe ediyorsanız karşınızdaki resimlere bakmak kâfidir. Bacağına çiviler saplanarak bağıran siyatiklinin ilâçtan sonra nasıl dans ettiğini, kafasında demirci dükkânı gibi çekiçler işliyen griplinin yarım dakika sonra nasıl şarkı söylediğini görürsünüz.

Mahir kunduracıların eskimiş pabuçlar altına dikişsiz yamalarla yaptıkları tabanlar, yeni örücülerin yırtık ve delik kumaşlarda yaptıkları görünmez tamirler bunlarla tamir edilmiş bir vücut karşısında hiç kalır.

Her çeşitten birer ikişer tane yutmak, her şişeden üçer, beşer damla almak suretile hastalıklarımızı tedavi ve uzviyetinizi tamir ettikten sonra gazetelerdeki ilânları mübalâğasız yarım, bir çeyrek sütun tutan ve yaşla yaşamak zevkini kaybetmiş erkeklere bir Voronof gençliği vadeden hap veya iksirlerden de bir iki tane veya damla aldınız mı, vay size karşı duranın haline..

* * *

Doktora cevap verdim;:

— Ben bunda fazla şikâyete değer bir şey görmüyorum. Hattâ bir bakıma siz doktorlar buna bir parça teşekkür de etmelisiniz. Çünkü bu hazır ilâçlarla kendi kendilerini tedavi edenler - ömürleri vefa ederse - ergeç yine size başvurmak zorundadırlar. Öyleya, kanımı kuvvetlendiriyorum derken barsağını bozan, başımın ağrısını geçireceğim diye yuttuğu ilâçla böbreğini harap eden ergeç yine doktordan yardım istemiye gelecektir. Hele ilâçla gençleşen ihtiyar Don Joanların şimdiden adreslerini almanızı tavsiye ederim. Çünkü bunlar kaydıhayat şartile sizin aboneleriniz olacak insanlardır.

Hasılı insanlar ecelleri geldiği zaman yataklarına yatıp kendi kendine ölmeyi öğrenmiyecekleri müddetçe sizin sanatınıza, mesleğinize zaval yoktur.

KARİKATÜR

— Eroin kullananları Hayırsız adaya göndereceklermiş...
— Desene en hayırlı ada o olacak!..

Sıkışınca

Poker oynuyorlardı. Biri;
— Rest!
Dedi. Öteki cevap verdi;
— Gördüm... Sende ne var?
— Dört birli... Ya sende?
— Beş papaz.
— Nasıl olur?
Hilekâr oyuncu başını salladı;
— Sıkışınca pekâlâ olur!

KULLANILMAYAN CAMİLERDEN SPOR KLÜBÜ OLARAK İSTİFADE EDİLECEK: — Gazetelerden —

— Allah nazardan saklasın, beş vakite beş vakit daha katıyorlar, dünya bu gençlerin yüzsuyu hürmetine duruyor!...

BÜYÜK ANKET:

Kadına Aşka dair...

KARİKATÜR, kadın ve aşk hakkında bir anket yapmıya karar verdi. Bu anketi başarmak vazifesini üstüme aldım. Tanıdığım, tanımadığım meşhur simaları birer birer ziyaret ettim. Bunların kadına, aşka dair söylediklerini sırasile naklediyorum. Şurasını da ilâve edeyim ki, okuyucular arasında bu ankete iştirak etmek istiyenler bulunursa, posta parasını göze aldırdıktan ve başka bir mükâfat beklemedikten sonra, düşüncelerini bize yazarlar ve biz de suya, sabuna dokunmadıklarını görürsek belki de neşrederiz.

İlk önce Mithat Cemal üstadımızı gördüm, kendisine:

— Kadın kelimesi size neler hatırlatır?

Sualile siftahı yaptım. Değerli şair, sayısız vecizelerine bir yenisini ilâve etti:

— Adı bu kelime ile, başlıyan bir takım nefis yemekleri... Hepsine bayılırım!

İsmail Habip, zarif üslûbile, cevap verdi:

— Güzellik, kadın demektir, kadın demek de aşk... Birini sevmekle üçünü sevmek, üçünü sevmekle birini sevmek müsavidir.. Güzelliği seven kadını, kadını seven aşkı, aşkı seven güzelliği seviyor.. Anlatabildim mi? Güzelliği sevmek de beşerî meziyetlerin başında gelir.

Edebiyat muallimi Tahsin Nijat:

— Kadının, aşkın ne olduğunu asıl ben anlarım ama, anlatamam...

Diye göğüs geçirdi;

— Neden üstat?

— Sakalım yok diye şüphe ederler.

İbnil Emin Mahmut Kemal, kadın kelimesini duyar duymaz, yerinden fırladı;

— Hangi kadını soruyorsunuz? Temiz, pâk, namazı, niyazı, ve hattâ namusu yerinde birini mi? Yoksa, hani tırnakları cadı gibi kan kırmızı, gözleri şilep bacası gibi kapkara, saçları cascavlak, etekleri salkım saçak birini mi?

— Âşık olabileceğiniz birini..

— Âşık mı? Hüda esirgesin.. Peygamberimiz efendimiz onlar hakkında ne der, işitmedin mi? «Onlardan hayır yoktur ama, herkese bir tane lâzımdır!»

— Ya siz ne dersiniz?

— Bana gelince, ayni fikirdeyim. Şu var ki, herkese ondan daha lüzumlu şeyler vardır. Nakdi, vakti, sıhhati, rahati... Ben bu elzemleri o lüzuma tercih ederim.

Halit Fahri, sualimi duyunca, hemen odasının kapısını kapadı:

— Aman, yavaş söyle, içerden duymasınlar...

— Duyarlarsa?

— Sana cevap vermeden uğurlamak icap edecek.

— Nasıl olur, ben misafir değil miyim?

— Ne yapayım? Seni uğurlamazsam beni selâmetlerler...

Sesimi kısarak sordum:

— Sarışını mı, kumralı mı, esmeri mi tercih edersiniz?

Dudaklarının ıslaklığını ipek mendiline silerek;

— Yahu, dedi, yalnız biri insanı bayıltmıya kâfi iken sen birkaçını karşıma dizdin... Yoksa bana kastin mi var?

Refet Avni, sualimle beraber yerinden sıçradı:

— Bana bu suali soracağını Esat Mahmut haber aldı mı?

— Babalık, şöyle adamakıllı bir bıçak istiyorum...
— Kurban bayramı için mi?
— Evet, bayramda bir eğlenceye davetliyiz!..

— Hayır..

— Oh, çok şükür! Öyle ise istediğimiz gibi konuşuruz... Yalnız bir şartla.

— Nedir şartınız?

— Söylediklerimi bana isnat ederek yazmıyacaksınız...

Bir de kadınlara sorayım, dedim. Fakat ne yazık ki, Nezihe Muhittin, Bayan Nakiyeye, Bayan Nakiye Mihri Pektaş'a, Mihri Pektaş Sabiha Zekeriyaya, o da Suat Derviş'e havale etti. Bir neticeye varamadım. Acaba kadınların da kılıbık bir zümresi var mı?..

En sonra Hakkı Tarık, Nurullah Ataç, Etem İzzet'e başvurdum. Sırasile şu cevabı verdiler:

— Büyük masraf kapısı..
— Gürültünün tapısı..
— Yaradanın yapısı!

Kulak misafiri

Asrî bahçıvan: MEVLÛT BAYSAL.

Briç oyununda

Dört kişi briç oynuyordu. İçlerinden birine fenalık geldi, oturduğu koltukta kalıbı dinlendirdi.

Karşısındaki arkadaşın canı sıkıldı;

— Mızıkçı adam, dedi, yine oyunu bozdu. Bu huyundan vazgeçmiyecek!

Adam olmak

— Nasıl, sizin oğlanda adam olmak arzusu başladı mı?

— Nerde! Hâlâ boya ile, resimle uğraşıyor...

Felâket

Âşık, arkadaşına dert yandı;

— Ben abayı yaktım...

— O bir şeymi? Ben bu kış, kıyamette, paltomu sattım!

Urfada kültürün titiz bir eli:
Maarif Müdürü ve Halkevi reisi
RECEP GÜREL.

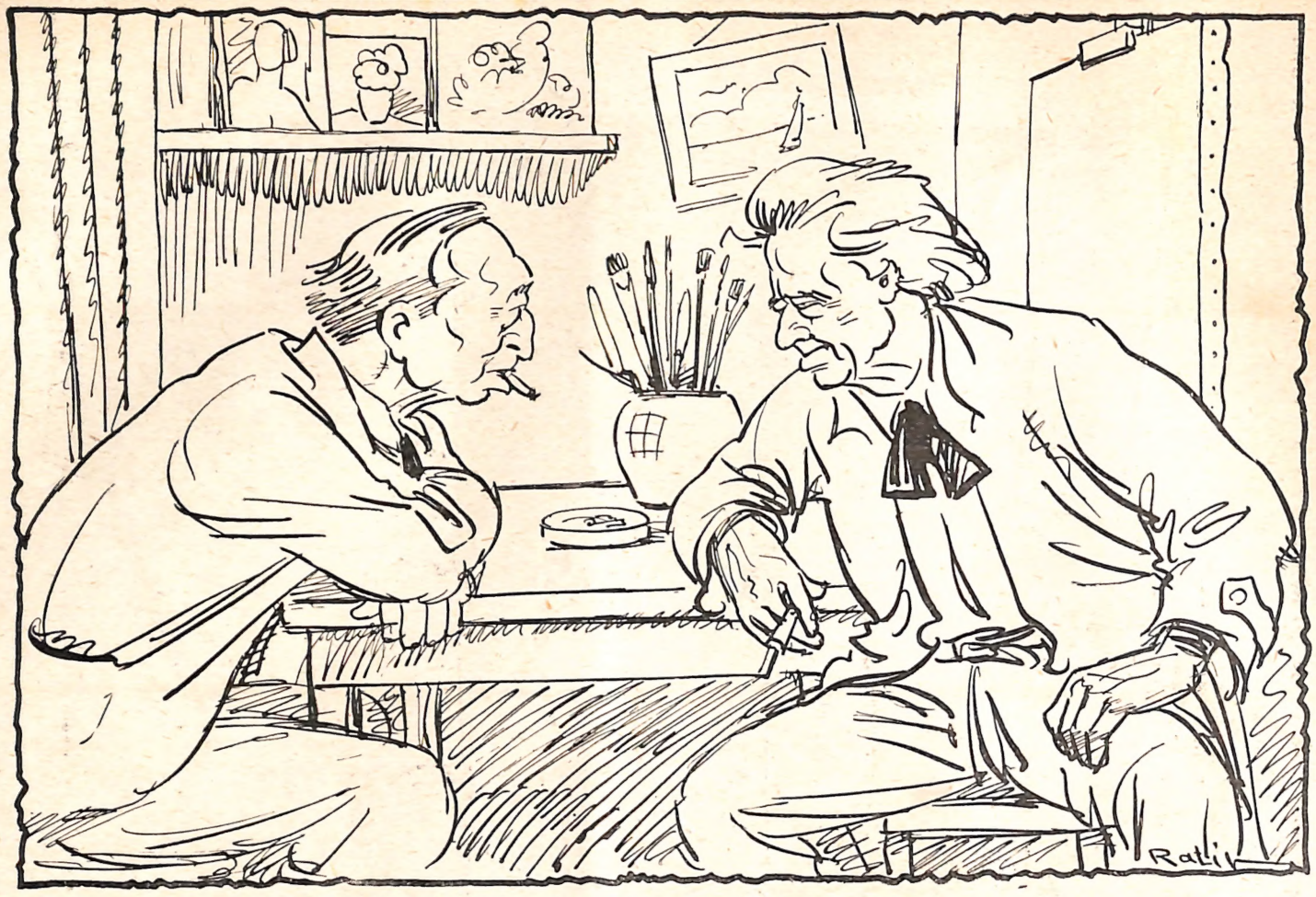

— Sulh isimli bir tablo siparişi aldım, tanıdığın bir model var mı?..

— Herhalde Darülâcezede bulursun!..

Tarihî hikâye:

Vezirle Şair

DÖRDÜNCÜ Muradın veziri âzamı Bayram paşa, o gece, özene bezene bir şeyler yazmıştı. Vezir, bu şiirinde, hükümdarı methediyordu. Her gün birkaç idam kararı veren Dördüncü Murada adalet, şefkat, inayet gibi vasıflar veriyor, ömründe bir dakika bile ayık gezmediği halde aklı, zekâyı, ilmi hep onda buluyordu. Zaten Bayram paşa, böyle bir hükümdara yakışacak yaradılışta bir vezirdi. Tencere yuvarlanmış, kapağını bulmuştu.

Bayram paşa, yazdığı kasideyi pek beğendi. Zamanın meşhur şairi Nef'î'yi sabah ezanı ile beraber yanına çağırdı. Şiiri hakkında bir de onun mütaleasını istiyordu.. Kasideyi eline alarak, yüksek sesle, matlaından maktaına kadar okudu. Sonra, azametle, Nef'î'ye dönerek sordu:

— Kasidemi nasıl buldun?

— Berbat, paşam, berbat..

Sarayın tavanı döndü, Bayram paşanın tepesine indi. Bu ne iz'ansız şairdi. Koca bir vezirin yazdığı şiire, tereddüt etmeden, berbat desin... Bunun aklını başına toplamalıydı. Bayram paşa haykırdı:

— Subaşı!

Hemen içeriye o zamanın zaptiye nazırı girdi. Veziriâzam emretti:

— Şairi al da mahzene koy.. Bir müddet tebdili hava eyleye!

Nef'î, kömürlüğe tıkıldı, Bayram paşa da yazı masasına sokuldu. O gün akşama kadar, ertesi gün, daha ertesi gün, hulâsa biribiri ardınca üç gün, üç gece çalıştı, yazdı, bozdu, kasideyi bambaşka bir hale getirdi.

Bu uzun tashihlerden sonra şiirin yeni şeklini bir de yüksek sesle kendi kendine okudu, hoşuna gitti. Kasidede bir kusur kalmadığına kanaat getirince seslendi;

— Subaşı! Şair Nef'î'yi huzuruma getir..

Doğruluğunun cezasını üç gün, üç gece kömürlükte pineklemekle geçiren Nef'î, yorgun, uykusuz, aç bir halde sadrazamın karşısına çıktı. Bayram paşa hemen şiirini okumıya başladı. Şair de kasideyi, esnemeden, sonuna kadar dinledi.

Bayram paşa, şiiri bitirdikten sonra Nef'î'ye tekrar;

— Şiirimi nice buldun?

Diye sordu. Bu sefer şair bağırdı;

— Subaşı!

Sadrazam hayretle baktı;

— Subaşıyı ne yapacaksın?

— Müsaadenizle kendisinden beni tekrar kömürlüğe götürmesini rica edeceğim!

Aslına mutabıktır:

M. Turhan Tan

★★★

İltifat

— Kızınız, buz gibi, nefis, köpüklü bir şampanyaya benziyor...

Kızın annesi kaşlarını çattı;

— Ya onu dünyaya getiren neye benziyor?

— Boşalmış yaldızlı bir şampanya şişesine!

Kabahat bizde

Üstat Yahya Kemal'e sordular;

— Gençlerin tarizine ne dersiniz?

— Haklı derim... Okadar az yazdığım halde gençlere yazılacak mevzu bırakmamış olacağım ki, tarizden başka yazacak mevzu bulamıyorlar!

Ne yapmak

— Talebeler klüplerle futbol oynamıyacak denildi, klüpler kapandı... Bu olur şey mi?

— Ne yapalım? Talebeler futbola devam ettikçe mektepler kapanmak tehlikesi geçiriyor!

— Hayat hiç belli olmaz, sabah kocamın kolları arasında idim, akşam belki ölümün kolları arasında olacağım...
— Yarın serbest misiniz bayan?!..

HESAP KİTAP

Beyhude mi yıllarca çekilen ıztıraplar?
Beyhude mi kurulan dağ gibi inkılâplar?.

Nedir insanlardaki anlayış eksikliği,
Karşısında dururken raf dolusu kitaplar?

Günüm gündür, işim iş diye kurulmak olmaz,
Vakti gelir, sorulur ince ince hesaplar!

Fazilet kâsesinde sular kevser kesilir,
Hilenin kadehinde sirke olur şaraplar...

Nasıl mamur oldunuz diye sormaz mı bize
Karşımıza dikilen harabeler, haraplar?

Pupa yelken engine açılan korsanların
Gemisini kolluyor deniz altında şaplar!

Vicdanları sıkıca bir gözden geçirmeli,
Açığa vurulmalı kârgirlerle ahşaplar.

Maskelerin açılmak vakti geldi baloda,
Hâlâ niçin sımsıkı örtünüyor ahbaplar?

Terkos borusu gibi susuz kalırsa bir gün,
Kanlı yaş dökülse de dönmez olur dolaplar

Belediye kırk yılda bir fedakârlık etti,
Bol bol yesin diye halk külbastılar, kebaplar;

Etin ucuzluğunu anlamadı ahali,
Yine işin içinden kârlı çıktı kasaplar..

Doğru yoldan seni de döndürür, Çamdeviren,
Pembe bacaklardaki o incecik çoraplar!

ÇAMDEVİREN

Ademi müdahale siyaseti

Fransa — Şu güzel İspanyolun kıvranışları sizi de alâkadar etmiyor mu?..
İngiltere — Lâf aramızda, ikimiz de ihtiyarladık azizim!..

Erkek — Saadet yolunda beraber yürüyeceğiz değil mi güzelim?..
Kız — Hani otomobil alacağım demiştin!,..

Akıllı Annenin Güzel kızı

ONLARI istasyonda görünce, bizim köye henüz taşındıklarını anladım. Bukadar güzel bir kız, bukadar zarif bir kadın, uzun zaman bu köyde otursun da tanınmasın, buna imkân yoktu... Gerek anne, gerek kız, öyle ince bir hususiyete sahiptiler ki, bir kere görenlerin mutlaka hafızalarında yer ederdi.

Kız, güzel, hattâ çok güzeldi. Açık kumral saçları, bebeklerini uzaktan seçtirecek kadar açık elâ gözleri, bakışları dinlendirecek kadar durgun bir buğday teni vardı. Zeki bir tebessüm, dudaklarının ucunu kıvırıyordu. Sonra boyu, posu... Bana Karaca oğlanın bir sözünü hatırlattı; «Seni bir gün saran ölmez dediler!» kızın güzelliğini bir kelime ile ifade etmek lâzım gelirse, kusursuz denebilirdi.

Annesine gelince... Bilmem neden, ilk görüşte bunun annesi olduğuna hükmetmiştim.. Bu, gür sarı saçları, koyu mavi gözleri ve beyaz cildi ile genç kızdan farklı olduğu halde yine onun kendi eseri olduğunu anlatan bir tarafı vardı. Yaşı, kızından en az bir misli fazla olsa bile ancak geçkin bir abla gibi görünüyordu.

Anne ile kızı seyretmek zevki uzun sürmedi, tren geldi, ayrı vagonlara bindik.

Fakat bir hafta sonra, onlarla konuşmak imkânını buldum. Trenin tatil saatiydi, tramvaylar da işlemiyordu, bir otomobile atladım, Kadıköyüne gidecektim. Daha ilk tramvay durağında anne ile kızın beklediğini gördüm. Otomobili durdurarak;

— Cereyan kesilmiş, dedim, tramvayların ne zaman işliyeceği belli değil... Arzu ederseniz sizi vapura yetiştireyim!

Anne ile kız bakıştılar, nazik bir teşekkürle teklifimi kabul ettiler, otomobile atladılar...

Ben kendimi takdim ettim, onlar da kim olduklarını söylediler; Genç kadın iki senedenberi dulmuş, başını dinlendirmek için Erenköyüne taşınmış, kızını henüz mektepten almış, ev kadınlığı öğrenmesini istiyormuş... Oturdukları köşkü tarif ettiler, benimkinden iki, üç bahçe sonra... Ziyaretlerine gidersem memnun olacaklarını anlattılar, canla başla kabul ettim.

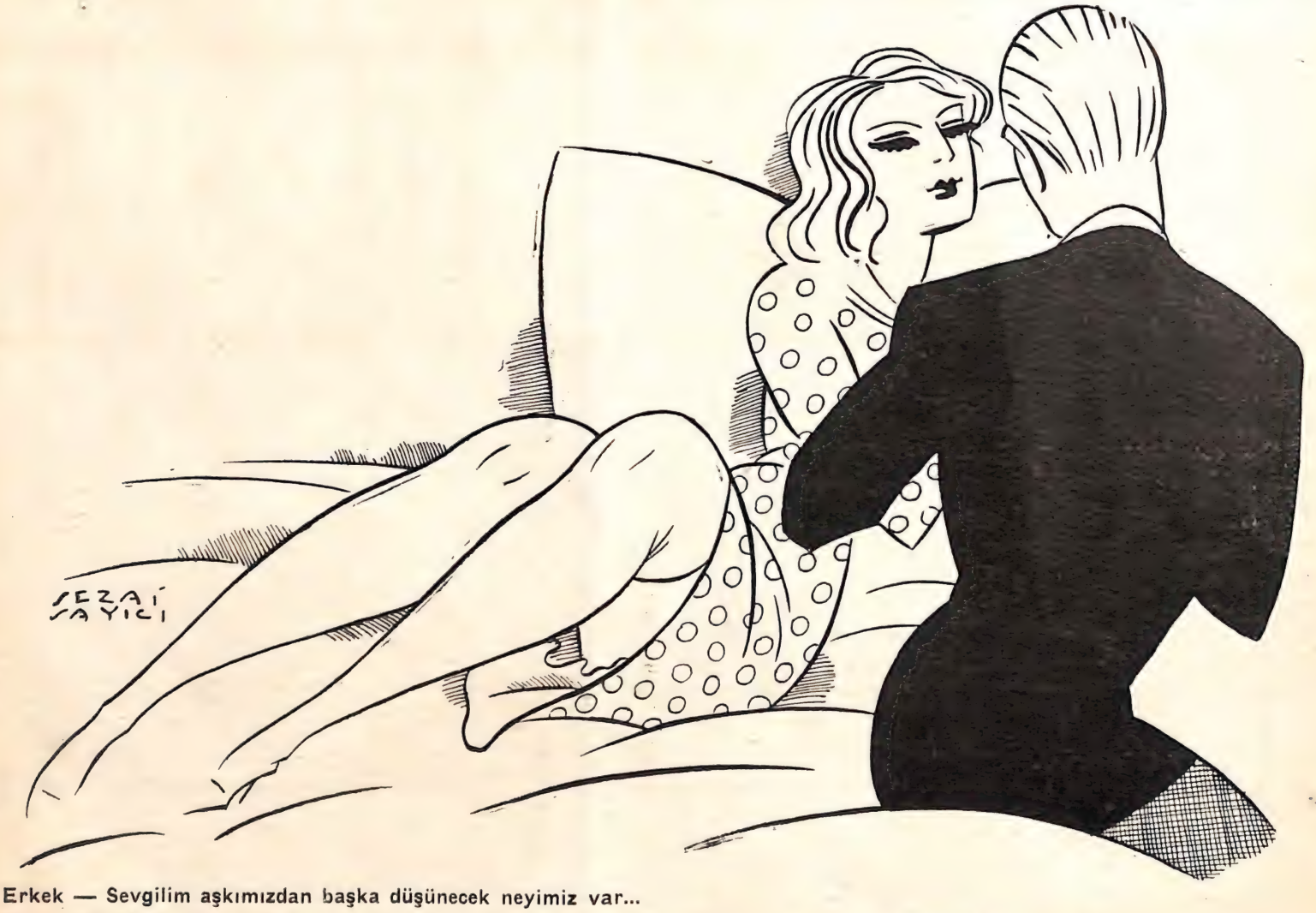

Erkek — Sevgilim aşkımızdan başka düşünecek neyimiz var...
Kız — Tabiî hiç bir şeyimiz yok, şimdi sen söyle bakayım, mantoyu ne zaman ısmarlıyacaksın?..

Nükhet, kızın ismi, Hakikaten renk ve ıtırdan ibaret bir demetti. Kendimde âdeta âşık olmak temayülü hissetmiye başladım. Vapurda beraberdik. Annesi Selma konuşuyor, kızı Nükhet çok defa tek kelime ile bahse karışıyordu. Onun bu çekingenliği beni büsbütün büyülüyordu.

Köprüde ayrıldık. İlk fırsatta kendilerini ziyarete gideceğimi vadetmiştim. Hiç olmazsa aradan bir hafta geçmesi lâzımdı, ben sabredemedim, dört gün sonra köşklerinin kapısını çaldım.

Beni çok güzel karşıladılar, zarif bir salona aldılar. O gün akşamın nasıl olduğunu bilemedim. Annesi okadar güzel konuşuyordu ki, böyle bir kaynanaya damat olmak, bana âdeta bir saadet gibi gelmiye başladı. Musikiden, şiirden, tarihten, hulâsa mevzu olabilecek her bahisten tatlı tatlı söz açıyordu. Hattâ aşktan bile... Konuşmaları öyle zeki bir idare edişi vardı ki, malûmatının satihliğini kolaylıkla gözden kaçırıyordu.

Nükhet, inadına susuyor, konuşulanları büyük bir hayretle dinliyordu. İçimden;

— Ne olur, diyordum, keşki böyle konuşmak iktidarı kızında olsaydı..

Ve annesini dinlerken kızına bakıyordum.

Ziyaretlerim sıklaştıkça Selmaya gittikçe ısındım. Bu eve girmek, yahut bu evi bizim köşke taşımak, benim için bir gaye haline girmişti. Şu var ki, Selmanın zekâsı belirdikçe Nükhetin zavallılığı büsbütün meydana çıkıyordu. Nükhet, gitgide güzel bir resim hali almıştı. Güzel, fakat hareketsiz.. Ancak salonları süsliyebilen bir resim...

Bir gün, Selmaya izdivaç teklifinde bulundum. O: «Düşüneyim!» derken gözlerinde şimdiden kabul ettiğini gösteren bir parıltı seziliyordu. Kızı ile evlenmek için devam ettiğim evden kızın üvey babası olarak çıkmıştım, ve bundan da memnundum. Nükhetin, insanı çatlatacak saflığı ile bir ömür değil, bir yıl bile geçemezdi. Halbuki annesi, emsalsiz sohbeti ile insana yılları farkettiremiyecek kadar tatlı idi.

Selma, oltanın ucuna, kızın güzelliğini bir yem gibi takmış ve zekâsı ile beni avlamıştı. Eğer yanında bu kızı görmeseydim, onunla evlenmek zor aklıma gelecekti?

Selma ile mesut bir yaza girdik. Bir gün bana dedi ki;

— Nükheti birkaç gün için teyzesine yollıyacağım...

Sonra ilâve etti;

— Biliyorsun ki, kızkardeşim, geçen senedenberi duldur.. Adada yalnız yaşıyor gibi... Nükheti ona gönderirsem yalnızlıktan kurtulacak!..

Müsaade ettim, çünkü baldızımın da evlenmiye ihtiyacı vardı, ve yanında Nükhet olduktan sonra elbet benim gibi biri onun ağına düşerdi!

Nitekim bir hafta sonra teyzenin de nişanlandığını haber aldım...

İspinoz

TEŞBİH

Vapur yerinde saydığı halde kaptan hiç durmadan düdük öttürüyordu. Yolculardan biri dayanamadı, güverteden kaptana doğru haykırdı;

— Kaptan, kaptan... Kazanında okadar istim varsa düdüğe harcıyacağın yerre vapurun gidişini yola koy!

Bunu işiten biri, yanındakine iğildi;

— Adamın hakkı var, dedi, genç şairler de böyle... Olanca nefeslerini sanata hasredeceklerine, boş yere, kavgada, gürültüde tüketiyorlar!

Bayan — Baban, senin için, paranın kıymetini hiç bilmiyor diyor..
Bay — Hakkı var, paranın kıymetini bilseydim seni almazdım a yavrum!..

Kulaktan Kulağa

S. Sayıcı

Sigara

Bir salonda iki genç bayan kocalarından bahsediyorlardı. Birisi dedi ki;

— Ahmetten bir tek şikâyetim var. Çok sigara içiyor. Şikâyet ettim, ağladım, bağırdım, yalvardım, hâsılı ne yapmak mümkünse yaptım. Fakat onu bir türlü bu fena huyundan vaz geçiremedim.

Öteki düşündü;

— Fena şey doğrusu, dedi, ben bu itibar ile Mehmetten çok memnunum.

— Demek sigaradan vazgeçirebildin... Ne yaptınsa bana da söyle...

— Hiç bir şey... Çünkü kocam esasen sigaraya düşkün değildir. Yalnız sofrasında ağız tadile bir yemek yeyip fazlaca karnı doyarsa hazım için bir sigara içer..

— Gecede bir sigara demek..

Bayan gülerek ağzından kaçırdı:

— Evlendik evleneli ya üç ya dört defa...

Afacan

Geçenlerde bir iş için İzmire gitmiş, eli boş dönmemek için kızlarıma iki şişe kolonya getirmiştim.

Bana kapıyı açan küçük kızıma ilk işim şişeleri teslim etmek oldu.

— Tut bakalım şunları, dedim, biri senin, biri ablanın.

Fakat kız hem benim gelişime, hem kolonyalara sevinmişti. Bana cilve yapayım derken, şişelerden birini taşlığa düşürdü ve kırdı.

Bu kazadan sonra ilk sözü ne oldu bilir misiniz?

— Zavallı ablacığım, ötedenberi talisizdir... Şişesinin kırıldığını öğrenince kim bilir nekadar üzülecek?

BİR YANLIŞLIK...

Ev bahçesinden herhalde yarım kilometre uzakta idi. Fazla olarak da yirmi, otuz ayaklı dik bir merdivenin üstünde idi. Fazla yorğundum. Bu yolu birdenbire göze alamıyarak tereddüt ediyordum. Evin çocuğu bir havuzun yanında küçük bir köpekle oynuyordu;

— Evlâdım, baban evde mi? Diye sordum.

O cevap verdi:

— Evde efendi amca..

Oflıya poflıya yürüdüm,. merdivenleri çıktım. Fakat dehşet:

Ev sahibi evde yoktu. Yumurcak beni atlatmıştı. Geri dönerken çocuğu hafifçe azarlamaktan kendimi alamadım:

— Be çocuğum, babam evde diye boş yere beni yordun. Yalan söylemek ayıp değil mi?

Çocuk — Vallâhi yalan söylemedim, efendi amca, dedi, babam evde...

— Öyle ise ne diye bana yok, dediler.

— Bizim evimiz bu değil ki...

GAZETELERDEN: 13 YAŞINDA BİR KIZ ERKEK OLDU:
— Tebrik ederim, bir çocuğun dünyaya gelmiş, erkek mi.
— Ne bilelim birader, hele 15 yaşına gelsin, o zaman belli Olacak!..

Bir gaf

Arkadaşımın haylaz ve haşari bir oğlu vardır. Küçükken çalışmamasını ve afacanlık etmesini zekâsındaki fazla ateşe verirdik. Fakat fasulye sırığı gibi babasının tepesinden bakan uzun ve ince bir delikanlı haline gelip de serseriliği büsbütün artınca adamcağızda hoşafın yağı kesildi.

Zavallı arkadaş bir gün bana geldi. Çehresi gayet bozuktu.

— Bu oğlan beni öldürecek, dedi, son senelerde adamakıllı gemi azıya aldı. Çalışmadığında değilim. Bir takım serserilerle ötede beride dolaşmıya başladı. Fena halde ürkmiye başladım.

— Vah vah, dedim. Fakat bir şey yapmak lâzım. Yaşı maşallah büyüdü. Önüne oturtup şöyle bir adamakıllı nasihat vermelisin, Hanyayı Konyayı anlatmalısın..

Arkadaş içini çekti;

— Verdim, fakat akıl ve mantık dairesinde verilen nasihatleri dinlemiyor. Hep it, köpek güruhunun sözlerine kıymet veriyor.

Zavallı arkadaş şaşkınlıkla bana şu teklifi yaptı;

— Kuzum kardeşim... Umarım ki, seni dinler... Sen de şuna birkaç kelime söylesene...

Övünme

— Tayyare kaçakçılığında benden de şüphe ediyorlar..

— Övünme, övünme... Ne desen beni kandıramazsın. Sende o kudret, o kuvvet nerede?

DERVİŞİN FİKRİ

Yazan: Necdet Rüştü

— 1 —

Sabahtı. Gün, karşı dağlarda doğdu,
Güneş tan yerini ışığa boğdu.
Yuvadan çıkmıyor serçeler henüz
Diyordu: «Acaba oldu mu gündüz?..»
Uyanık horozlar müjdeyi verdi,
Sesleri kümesten ormana erdi.
Yuvadan fırladı kuşlar o zaman,
Kuşların sesinden çınladı orman:
Dallarda başladı en güzel konser,
Hilkatin bestesi olan şaheser.

Bir dağın sırtında kurulmuş olan,
Taş, yüksek burçları gökleri bulan
Köy manastırında kalktı keşişler,
Çan çaldı. Başladı hergünkü işler.
Bahçeden gelince kuşların sesi,
Yükselen güneşin ılık busesi
Yüzüne değince kalktı baş papas,
Külâhı: Tersine çevrilmiş bir tas.
Cübbesi: Yerlere değen bir lâta,
Sırtında duruyor bir kukulata.
Kuşağı: Uçları püsküllü bir ip.
Her günkü kıyafet, her zamanki tip.
Başpapaz bu sabah çıktı balkona,
Bu tablo pek hazin gelmişti ona:
Karşıda görmüştü iki güvercin;
Gagalar birleşmiş bir buse için,
Terasta sevişip duruyorlardı.
Papazın kalbini bir hüzün sardı:
O neden yalnızdı kırk beş senedir?..
Âdeta kızmıştı: Bu çile nedir?..
Bir geniş koltuğa attı kendini,
Düşündü hayatı, kadını, dini:
Âdemdi dünyaya ilk ayak basan,
Evlenmiş, doğmuştu bir sürü insan,
Tanrımız vermişti Hava'yı çünkü;
Oradan gelmişti nesil bugünkü.
Diyelim bir kadın alıp evlenmek
İnsanın icadı, yani: Görenek.
Ya Âdem bu hali kimden görmüştü?..
O nasıl Havvanın aşkına düştü?..
Demek ki: Emretmiş bunu tabiat.
Öyleyse etmeli bu emre biat,
Ne lâzım saplanmak fazla derine;
İki cins muhtaçtır yekdiğerine.

Aklını topladı, bu nasıl işti;
Tanrıya vakfolmuş, evlenmemişti?..
Gözünde canlandı birçok hatıra;
Küçükken girmişti bu manastıra,
Hep dua.. ne şarkı, ne ses, ne gülmek,
Aynile mezara diri gömülmek.
O artık olmuştu Tanrının oğlu;
Bir bütün gençlik ki, hüzünle dolu:
Yıllarca İsaya matem tutarak,
Dört duvar içinde oldu saçı ak.
Ne koyu cahalet: Günahtır diye
O hattâ bakmazdı dişi kediye.
Kırk beş yıl her zevkten kendini çekti,
Elini kadına sürmiyecekti.
Ebedî itaat vardı yasaya:
Kendini vermişti çünkü İsaya.
Pekâlâ: Sevapsa hiç evlenmemek,
Bu işi yaparsa milyarca erkek,
Çoğalmak ne gezer iki üç misli,
Bilâkis bitmez mi şu insan nesli?..
Kadınsız erkekle, erkeksiz kadın
Olamaz, kanunu budur hayatın.
Saysa da, sebepler gelmezdi dile,
Bu tarzda halkolmuş gövdeler bile.
Demek ki: Kadından uzağa kaçmak
Tanrıya bir isyan bayrağı açmak.
Bilâkis kadına meyledilecek,
Hiç fidan dikmeden açar mı çiçek?..
Kadınla erkekten çocuk olacak,
Yeryüzü daima insan dolacak,
Hayat da böylece edecek devam.
Kadınsız bir ömür süren bu adam,
«Hayat» ı böyle geç anlıyan keşiş
Âdeta bahtına biliyordu diş.
Bir zaman düşündü sonra «kadın» ı:
Hoş tahmin etmişti onun tadını.
Venüsü görmüştü kadın namına:
Bu çıplak heykelin taş endamına
Bakarken yumuşak hisler duymuştu,
Çok gençti. Şeytana bir an uymuştu.
Kadına titriyen bu fasit kalbe
Nedamet doldurmuş, etmişti tövbe.

Şimdi bu heykeli hatırlıyordu,
Düşündü, düşündü.. kendini yordu,
Gözünün önüne geldi nihayet:
Doğrusu bu çehre güzeldi gayet,
O ne hoş göğüstü, o ne boyundu.
Canlanıp büsbütün heykel soyundu:
Sarılmak istedi bu ince bele.
Kalbinde başladı bir mücadele:
İçinde kükreyen kadın arzusu
İtikat ve dine kurmuştu pusu.
İki his böylece vuruştular tos,
İtikat yenildi.. güldü piskopos.

Kayıtsız düşündü «Din» i o zaman:
Reva mı kullara vermesin aman,
İçinde bunaltsın böyle kederin?..
Karısı yok muydu peygamberlerin?..
Kadına el sürme demiyor İncil,
İnsanlar uydurmuş.. bu doğru değil.
Sonradan bir yanlış yola gidilmiş,
Süreler hep başka tefsir edilmiş.
Ya koyu cahalet, yahut menfaat
Yıllarca oynatmış bu meydanda at.
Demek ki, evlenmek değildir günah,
Hayata hizmettir. Öyleyse: Mubah.

— 2 —

Hayale dalmışken böyle başpapaz,
Ansızın omzunda duydu bir temas,
Bir zangoç gelmişti;
— Olursa izin,
Bir kız elinizi öpecek sizin!..
Görmeden gitmiyor, yeri uzakmış,
Bir günah işlemiş, çıkartacakmış!..

Başpapaz dalgındı;
— Bugünah neymiş?
— Bilmem ki.. başını önüne iğmiş,
Pek mahcup duruyor.. bir gençle mutlak
Çok büyük bir suça girmiş olacak!..
Bu genç kız ne zaman gelsin huzura?

Başpapaz düşmedi yine gurura,
Bilâkis içini çekti bu sefer.
Bir derin arzuyla veriyordu fer
Venüsun heykeli onun gözüne.
«Bu genç kız ne zaman gelsin?..» sözüne
Karşılık ağzından çıktı üç hece;
Papaz boş bulundu, dedi:
— Bu gece!..

NAMUSLU HIRSIZ

Büyük Macera ve Heyecan Romanı

— 11 —

Hacı rüstem tekrar otomobile bindiği zaman şoför nereye gidileceğini sordu.

İmam, elindeki kâğıda bakarak düşünüyor, tereddüt ediyordu.

— Hay Allah cezasını versin... Herif dünyanın bir ucunda oturuyormuş... Sat at de ikiye yaklaşıyor.

Şoför bu uzak yerin Küçükçekmece civarında bir çiftlik olduğunu öğrenince gülmiye başladı;

— Altımızda bu makine olduktan sonra ne korkuyorsunuz, dedi. Kanatlı kuştan daha çabuk gider geliriz.

Şoför, otomobili yıldırım süratile sürmiye başlamıştı. Otomobile alışık bulunmıyan zavallı imam iki elile etrafmdaki eşyaya sarılıyor;

— Aman evlâdım yavaş... Şimdi yerimden fırlayıp camları parçalıyacağım, diye bağırıyordu.

Adamcağızın şoföre lâkırdı anlatamıyacağını aklı kesince, Allaha yalvarmıya kaza ve belâya karşı nekadar dua biliyorsa bağıra bağıra okumıya başladı. Bir yandan da;

— Hakikaten servet denen şeyin Allah belâsını versin, diye düşünüyordu. Para sahiden insanın aklını başından alıyor. Yoksa zenginler bu kaza belâ makinelerine binerek göz göre tatlı canlarını tehlikeye atarlar mı?

Makine bir aralık bir hendekten atlamış, Hacı Rüstem kafasını otomobilin tavanına çarparak kelimei şahadet getirmiye başlamıştı. Bereket versin ki, tavan meşinden yahut ona benzer yumuşak bir maddeden yapılmıştı. Yoksa adamcağızın kafatası bu vuruşta bir çürük yumurta gibi dağılacaktı.

Şoför alay ederek sordu;

— Korkuyor musun İmam efendi.... İhtiyarlar canlarının kıymetini gençlerden daha ziyade biliyorlar..

Hacı Rüstem cevap verdi;

— Korkudan değil evlât.. Benim için artık yerin altı ile üstü arasında bir fark kalmamıştır. Ancak son nefesimde tanıdıklara rezil olmaktan korkarım.

Şoför bunu anlamadı;

— Otomobilde ölmek rezalet değil, şan ve şereftir bir insan için...

— Başkaları için belki öyle ama, bizim için değil evlât.. Bütün hayatında yayan yürümüş ve evinin yiyeceğini sırtında ve elinde taşımış bir fakir için otomobilde ölmek acayip bir talidir... Benim bu şekilde öldüğümü haber alan ahbaplar «Bu herife ne olmuş böyle?» diye şüpheye düşerler, cenazeme bile gelmezler.. Otomobilde ölmek zenginlerin hakkıdır.

Bir saate kalmadan otomobil Küçükçekmecedeki çiftliğin kapısına dayanıyordu.

Hacı Rüstem bir ahırın önünde küçük bir çocukla beraber at tımar eden iri yarı bir köylü gördü ves ordu;

— Burası Naci beyin çiftliği mi?

— Evet..

— Naci beyi nerede bulurum acaba?

— Burada..

— Burada nerede?

— Burada canım.. Naci bey benim..

İmam bir hayret feryadı kopardı;

— Vay evlâdım Naci... Beni tanıyamadın mı?

Köylü hayretle bakıyor, Hacı Rüstemi tanımıyordu. Nihayet şüphe ile;

— Sen Hacı Rüstem efendi olmıyasın, dedi..

— Tâ kendisi... Nasıl oldu da beni tanımadın?

Köylü memnun bir kahkaha ile;

— Vay Hocam hoş geldin, dedi. Ve İmamın elini yakalıyarak öptü.

— Neye gülüyorsun böyle Nacı?

— Seni tanıyamadığıma gülüyorum.

— Nasıl oldu da tanımadın?

— Nasıl tanırım İmam efendi.. Sende tanılacak hal kalmış mı? Sakalın çoğu gitmiş, çenenin altında bir tutam kıl kalmış... O kocaman sarık gitmiş, yerine bir şapka gelmiş..

Hacı Rüstem de gülüyordu;

— Doğru... Beni bu kıyafette görünce ya haham sandın, ya papaz..

Köylü:

— Hatırın kalmasın ama öyle, dedi. Gel bakalım otur Hacı efendi..

İmamı elinden tutarak kapının önündeki bir çardağın altına sokmuştu.

— Bugün çok şükür hava kırıldı... Güneş açtı. Ama yine sen bilirsin... Üşürsen içeri girelim.

İmam — Hayır hayır, dedi, senelerdenberi soğuğa idman ettik de artık üşümiyorum.

Çiftlik sahibi içeriye kahve söyledikten sonra imamın karşısına oturdu;

— Söyle bakalım Hacı efendı... Seni hangi rüzgâr buralara attı. Gördüğüme memnun oldum doğrusu..

İmam — Ben de öyle, dedi, yalnız bir şeye hayret ettim. Sen beni âdeta güler yüzle karşıladın.

— Amma yaptın ha, misafiri sopa ile karşılıyacak değiliz a...

— Beni sopa ile de karşılasan hakkın vardı. Çünkü sana çok fenalık ettim.

— Adam sen de...

— Hem de fenalıkların en büyüğünü.. Ben senin babanın eski bir dostu idim. İstanbuldaki işlerine ben bakardım. Adamcağız bir gün bana geldi; «Hacı Rüstem, sen doğru ve müslüman bir adamsın dedi, senden bir insaniyet istiyeceğim» dedi. Adamcağızın sözleri bugünkü gibi hatırımdadır. Aşağı yukarı şunları söylemişti; «Benim Nacinin, benim gibi bir toprak adamı olmasını istemedim. Okuyup yazarak efendiden bir adam olmasını gönlüm arzu etti. Bu maksatla leylî bir mektebe verdim. Onu bitirdikten sonra da Hukuka kaydettirdim. Fakat oğlan maalesef biraz haşarı çıktı. İstanbulda işi haylazlığa ve çapkınlığa vurduğunu öğrendim. Kendisini hiç boş bırakmıyorum. İkide bir başına ekşiyerek dilimin döndüğü kadar nasihat ediyorum, yahut evlâtlıktan reddeceğimi söyliyerek korkutuyorum. Bu sayede tahsili şöyle böyle devam ediyor. Fakat şimdi bir mesele çıktı. Biliyorsun ki, ben de ötedenberi bir hastalık vardır. Doktorlar ameliyat olmazsam yüzde yüz öleceğimi söylüyorlar. Eğer bu ameliyata razı olursam yüzde elli kurtulmak ihtimali varmış. Ben gerçi çiftçiyim ama, gözüaçık bir çiftçiyim. Düşündüm, taşımdım, neticede bu ameliyata karar verdim... Bir iki güne kadar hastaneye yatacağım. Sağlam çıkarsam ne âlâ... olmazsa artık Naciye sen babalık edersin... Onun tahsili için birkaç bin lira para ayırdım. Bu parayı artık bir bankaya mı koyarsın, ne yaparsın o senin bileceğin şey... Benim senden istiyeceğim şey bu çocuğa vasi olmak, tahsilini bitirinciye kadar onu idare etmek....»

Lâfı uzatmıyayım. Zavallı baban vefat etti. Ben senin paranı bankadan daha kârlı zannettiğim bir işe koymak gafletini gösterdim. Netice malûm... Herif

TARİHTEN ÇİZGİLER:

Kerameti ayaklarının tabanında olan (Şeyhin) hasta ve sakat çocukları çiğniyerek iyi ettiğinin resmidir!...

Kestane şekeri

Kadın kocasına hasisliğinden şikâyet etti;

— Sen çok fena erkeksin... Kestane şekerini okadar sevdiğimi bildiğin halde bir gece eline bir kutu şeker alıp hatırımı sormazsın.

Erkek güldü;

— Aman karıcığım, hatırın kalmasın ama, bu âdeta nankörlük... Hangi erkek karısı için benim kadar kestane şekeri masrafı göze alır?

— O nasıl söz? İki ay evvel altmış kuruşluk bir kutu getirdin, onu mu başa kakıyorsun yoksa?

Erkek yine güldü:

— Aman karıcığım... Bir kutu şekeri bir oturuşta yeyip hastalandın ve bir hafta ayağa kalkamadın... Tam on iki lira doktor parasile üç lira ilâç parası verdim..

İZZETİ NEFİS

(N..) o akşam geç kalmıştı;

— Hayrola dedim, eve gitmiyor musun? İç güveysi olan ve bahusus seninki gibi sert bir kayınbabası olan bir adamın bu saate kadar sokakta kalması doğru mu?

O, düşünceli ve hiddetli bir tavırla başını salladı;

— Gitmiyorum ve gitmiyeceğim... Şimdilik annemde misafirim..

Şaşırdım:

— Peki sebep? Karınla aran mı açıldı

— Hayır. Bilirsin ki, karım dilsiz, ağızsız bir kadındır. Fakat kayınbabama fena halde içerledim.

— Sen onun cilvelerine az çok alışmıştın ama..

— Evet fakat bu sefer isyan ettim. Bilirsin ki, ben izzeti nefis sahibi bir insanım. Öyle ağız kokusu çekemem. O lâkırdısını bilmez herifin mânalı sözlerine tahammül edemem.

— Ne söyledi sana bakayım?

— Defol evimden mendebur kerata... Bir daha eve ayak bastığını görürsem belini kırarım, dedi.

günün birinde paraları aldı ve kaçtı. Bu yüzden sen tahsiline devam edemedin, bir zaman ötede beride süründükten sonra ortadan kayboldun... Nihayet babandan kalan topraklara dönerek çalışmıya başladığını duydum. Ondan sonra izini kaybettim. Zavallı babacığım seni okutup yazdırmak, büyük bir memur yahut avukat yapmak istemişti. Halbuki sen benim tedbirsizliğim yüzünden tahsiline devam edemedin. Bir köylü oldun. Bana nekadar lânet etsen hakkın var... Sana çok büyük fenalık ettim. Bu hale gelmene ben sebep oldum, dedi.

Çiftçi düşünüyordu;

— Evet... Orası öyle velâkin ben sana dargın değilim.

Kahveler gelmişti. İmam fincanı eline alarak devam etti;

— Seni bukadar senedenberi arayıp sarmayışımın sebebi nedir bilir misin? Bana haklı olarak ağır muamele etmenden, yüzüme tükürmenden korkuyordum.

Naci gülmiye başladı;

— Amma yaptın ha...

— Fakat artık iş değişmiştir. Benim bugün mükellef bir otomobil içinde buraya gelişime hayret etmedin mi?

Köylü gözlerini açtı;

— Doğrusu aklıma gelmedi.. Bilirsin ya, biz köylü adamlarız. Kılı kırka yarmasını bilmeyiz.

Hacı Rüstem Âdem vak'asını bütün tafsilâtile Naciye anlattı. Köylü bunu dinlerken hayretle gözlerini açıyordu. Sonunda;

— Bu adam burada mı şimdi? Diye sordu.

— Evet...

— Bu adamı görmek isterim..

Hacı Rüstem;

— Toprak adamları biraz sert olurlar, dedi, belki herifin yakasına yapışarak sana yaptıklarının cezasını vermeyi düşünüyorsun.. Fakat o adam sana olan borcunu bugün yüzde yüz faizle ödemiş bulunuyor.

— Paranın bence ehemmiyeti yok..

— Anladım evlâtcığım, demek istiyorsun ki; «Benim hayatım kırıldı, okuyup yazarak belki büyük bir adam olacak yerde bir çiftçi olarak kaldım. Bundan sonra gelecek para benim ne işime yarar.» hakkın var evlâdım... Fakat sen bu adamı affet.. Cenabı hak intikamcı insanlardan hoşlanmaz.

Naci bir kahkaha kopardı;

— Ne intikamı baba? dedi. Ben o adama dargın değilim...

— Ne söylüyorsun?.

— Dargın değilim. Bilâkis ben onun elini öperek bana ettiği iylikten dolayı teşekkür etmek isterim.

— Ne iyiliği?

— Paramı çalıp kaçması benim için büyük bir iyilik olmuştur...

İmam Demirsoyun hikâyesini hatırlıyarak;

— Sen de mi? dedi.

— Ne demek istiyorsun?

— Bunu sana anlatmak güç... Evvelâ şu paranı teslim al bakayım...

İmam elindeki zarfı açarak içindeki banknotları köylüye uzatmıştı.

— Ben bu paralardan bir kısmını tanımıyorum. Sen tanıyorsan say ve bana alacağını tamamile aldığına dair bir senet ver. Senet zaten yazılmıştır... İmza edi verirsin olur biter. Haydi say bakalım..

Çiftçi banknotları saymıya lüzum görmeden önündeki iskemlenin üstüne atmış, rüzgârdan uçmamaları için üzerlerine de kahve tepsisini koymuştu.

— Sen iyi adamsın hoca dedi, benim sana emniyetim var... Ver senedi imzalıyayım..

Senedin imzası bittikten sonra Hacı Rüstem;

— Evlâdım dedi, ben tayyare ikramiyesi kaznanlardan birkaç kişi biliyorum ki, sevinçten çıldırmışlardır. Sen nasıl oluyor da bu paraya sevinmiyorsun..

Naci de hemen hemen Demirsoyun cevabını verdi;

— Paraya sevinilmez olur mu? Elbet sevindim. Onunla çiftliğimin etrafındaki toprakları satın alarak işimi bir kat daha genişleteceğim.

— Devam edecek —

TEŞBİHTE HATÂ OLMAZ..

İnsanlar

Maymunlar

Havalar soğudu dikkat ediniz:
Hafif bir nezle veya kırgınlık hissedince hemen

NEOKÜRİN

alınız. Bu suretle hastalığı önlemiş olursunuz.

NEAKÜRİN sizi baş, diş ve romatizma ağrılarından nezle ve gripten en çabuk kurtaran emsalsiz yeni bir devadır.

Bir kaşe 6, altılık kutu 30 kuruştur. Her eczanede bulunur.

Sıhhatini Seven RADYOLİN Kullanır

Diş doktoru diyor ki:

«İyi bir diş macununda, diş etlerine muzır tesirleri olmıyan antiseptik bir madde bulunmalı, asıl dişleri temizleyici madde, mineleri sıyırmıyacak şekilde hazırlanmış olmalı, içinde hamız olmadıktan başka ağızdaki humuzları da temizlemek üzere kalevi maddeler ihtiva etmeli ve nihayet koku ve lezzeti nefis olmalıdır.»

İşte Radyolin budur.

Sabah, öğle ve akşam yemeklerinden sonra RADYOLİN KULLANINIZ.

AYLIK EV DOKTORU

İlk sayısından itibaren çok beyenilen ve çok sevilen AYLIK EV DOKTORU Mecmuasının altıncı sayısı ay başında çıkıyor. Bu kıymetli sayı da bir çokve istifadeli birgilerle doludur. Kendisinin ve ailesinin sıhhatini düşünen herkes her ay başı bu güzel mecmuadan birer tane edinmelidir. Fiatı yalnız 10 kuruştur.

Bütün bayilerimizde bulunur.

M. ZEKİ ERMAN

Mektepliler Pazarı Zonguldak

Yedigün ve bütün neşriyatının satış yeri. Bilumum mektep kitapları ve mektep lik alâtı. Uygun şartlarla

AKBA

Kitapevi — Ankara

Bütün mektep kitaplarının satış yeridir. Mektep kırtasiye çeşitleri en müsait şartlarla temin edilir, Tel: 3377

Nezle hastalıkların kara habercisidir.

Gripin

bir kale gibi sizi müdafaa eder.

Gripin nezleyi ve gripi geçirir, harareti düşürür.

Baş ve diş ağrılarına, romatizma sancılarına, sinir ve adalelerdeki ıztıraplara karşı en kuvvetli deva Gripindir.

Havaların çok karışık ve tehlikeli olduğu günlerde sıhhatinizi korumak için şüphesiz Gripin kullanmalısınız.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. İsmine dikkat. Taklitlerinden sakınınız ve Gripin yerine başka bir marka verirlerse şiddetle reddediniz.

Ağız, boğaz, burun yollarile vücuda giren nezle, kızamık, kızıl, grip gibi bulaşıcı hastalıklardan korur. Yarım bardak suya bir kahve kaşığı Neosterin buraları hiç tahriş etmeden temizler, ağrılarını geçirir, fena kokularını izale eder.

Eczanelerde reçetesiz satılır.

KARİKATÜR

SOKAK ÇİÇEKLERİ:

— Ka yavrum, hükûmet Avrupadan gele cek çiçeklerden çok vergi alacakmış...

— İtibarımız artıyor, desene!..

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü Sedat S.